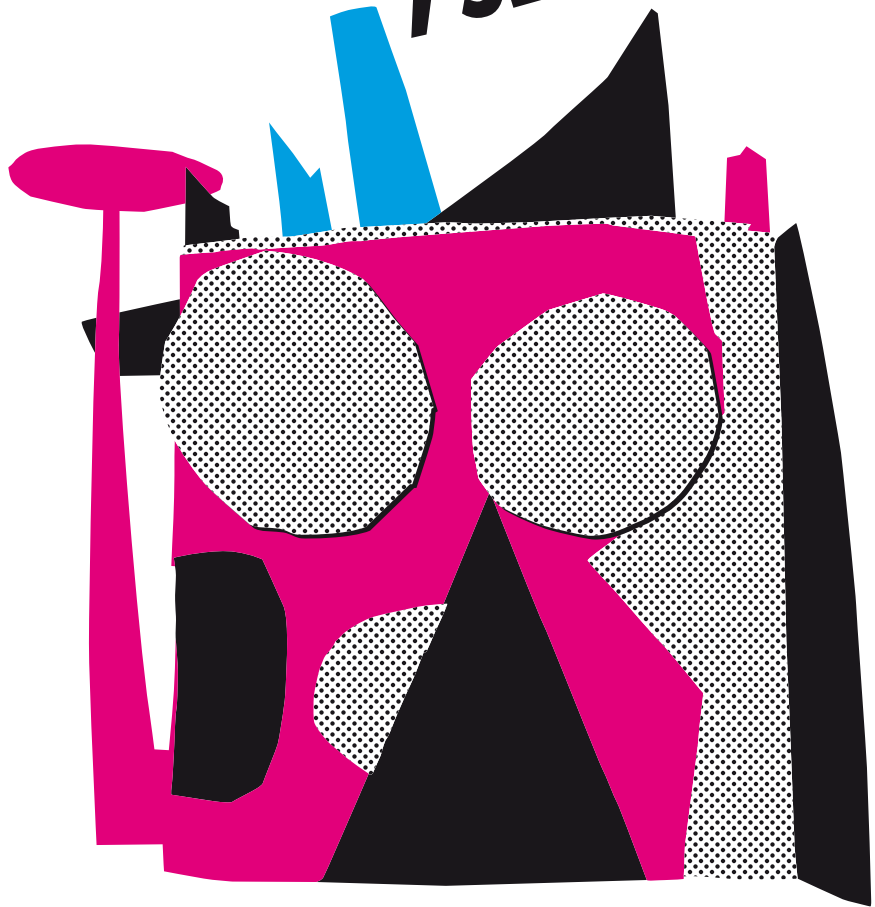

**"TO BE
CONTINUED..."**
7 SEP - 9 DEC '07

MAGASIN 3
STOCKHOLM KONSTHALL

Kära besökare,

Efter 20 års utställningar på Magasin 3 Stockholm Konsthall har vi förmånen och nöjet att presentera *"To be continued..."* med verk som skapats speciellt för oss. Magasin 3 är en privatägd institution, skapad utifrån idén att kunna presentera intressant, komplex och häpnadsväckande visuell konst som annars förmodligen inte skulle ha nått en nordisk publik. Redan från början bjöd Magasin 3 in konstnärer att experimentera med och utforska sin kreativitet. Genom att vi engagerade oss i deras arbetsprocess och bistod dem att skapa verk till våra utställningar, har de producerade verken blivit laddade med en energi och känsla som är unik för Magasin 3 och Stockholm. Våra starkaste förespråkare i konstvärlden har varit konstnärerna själva. Denna goodwill har sträckt sig bortom deras upplevelse i Stockholm till att bli en källa för andra konstnärer och internationella institutioner, som betraktar oss som en möjligheternas plattform. Magasin 3 är en eftersökt samarbetspartner för konstnärer, curatorer och ledande institutioner över hela världen. Vi har blivit ett museum snarare än en konsthall. Samtidigt som vi fortsätter att ställa ut lysande samtidskonstnärer är vi också en konstsamlande institution. Magasin 3 har en av de mest framstående samlingarna med samtidskonst i Europa idag. En del av resultatet visas i denna utställning.

Titeln *"To be continued..."* rymmer mer än sina ord och sin betydelse. Det är riktningen "framåt" mot de ännu oskrivna kapitlen, det är mödosamt men med njutning för varje sidvändning. Till er som varit "entusiastiska läsare": ni kommer att känna igen och minnas många av verken som visas här. Till er som börjar nu: denna koncentrerade version av vår vision, vårt hjärta och vår själ ger er en introduktion som förbereder er på allt som komma skall.

Det närvarande och framtida beror på en institutions intellektuella kapital. Det vill säga, det är individerna som får saker att ske. Magasin 3 är en miljö där idéer, research, den akademiska världen och fantasin kommer samman.

Att kunna säga "20 år" är en prestation, men att kunna säga att detta bara är början känns ännu bättre!

David Neuman
Direktör

Janine Antoni

Moor, 2001

rep tillverkat av kläder och olika objekt

OM VERKET

Inför utställningen *Free Port* (2001) bad intendent Richard Julin de deltagande konstnärerna att fritt förhålla sig till Frihamnen. Utställningen undersökte Magasin 3 ur ett historiskt och platsspecifikt perspektiv. Janine Antoni reste till sin födelseort Freeport i Bahamas, också den en frihamn. Hon samlade material från familj och vänner, och med alltifrån katthår till spetsar, skosnören och chipspåsar tillverkade konstnären ett 78 meter långt rep fyllt av minnen och historier. Varje bidragande person har skrivit ned anekdoter och associationer vilka Janine Antoni sparar. Dessa finns publicerade i boken *Moor* som Magasin 3 samproducerade med Site Santa Fe. Ena hälften av repet fortsatte under utställningen utanför konsthallen och förtöjde en livbåt i hamnen. *Moor* är ett konstverk i ständig förändring – inför varje gång repet ställs ut förlängs det ytterligare med nya bidrag av ihopvävda livsfragment. Det senaste tillskottet är 15 meter.

KONSTNÄREN OM VERKET

Moor markerar en radikal förändring i mitt sätt att arbeta med olika material. Istället för att arbeta med att avtäcka objektets inneslutna materialitet och dess vidare sociala innebörder valde jag att arbeta med den personliga betydelsen som objekten har kommit att representera. Materialet består av gåvor jag fått av familj och vänner. Materialets historier sträcker sig från vardagshändelser till avgörande livserfarenheter. Det påminner om ett kviltat lapptäcke där varje del har sina inbäddade minnen som är intimt förknippade med en persons liv. Beträktaren är egentligen medveten om att tygerna har haft ett annat liv före deras nuvarande form. Därför är det viktigt för mig att låta materialet förbli levande. För att kunna göra det installerar jag verket på olika sätt varje gång det visas. Själva akten att utföra verket är rörelsen som flätar samman alla dessa livshistorier. För mig är *Moor* både en navelsträng och en livlina. (Janine Antoni, 2007)

OM KONSTNÄREN

Janine Antoni är född 1964 i Freeport, Bahamas. Hon lever och verkar i New York. Janine Antoni ser på sin konst som en pågående process i likhet med de dagliga sysslor våra liv – till stor del – består av. Hon arbetar med att översätta dessa sysslor till skulpturala processer där hon undersöker kroppens möjligheter att skapa mening. Janine Antoni har bland annat haft separatutställningar på Whitney Museum of American Art, New York (1998), Site Santa Fe, New Mexico (2003), Institute of International Visual Arts, London (2005). Hon har även ställt ut på Guggenheim Museum i New York (2007) samt medverkat i biennaler som Venedig (1993), Istanbul (1997) och Johannesburg (1995).

Barry X Ball

Fleur-de-lys, 1992–1993

kompositkonstruktion, 21,5K guld, 22K guld,
koboltviolett pigment

Tableau Mourant, 1992–1993

kompositkonstruktion, palladium, 21,8K guld,
perylensvart (Stealth) pigment

OM VERKEN

Barry X Ball ställde ut sina ikonliknande skulpturer i en separatutställning 1993 på Magasin 3. Konstnären blandar oväntade referenspunkter, såsom medeltida och samtida teknologi, vetenskap, konst och filosofi. Konstnärens intresse för konsts kapandets religiösa sammanhang och i synnerhet för medeltida ikoner

präglas bland annat av hans strängt religiösa uppfostran. På 1970-talet, efter att han flyttat till New York och kunde studera mästerverk i museisamlingar samt efter ett flertal resor till Italien, stimulerades hans intresse ytterligare. I Italien fick han möjlighet att ta del av utsmyckade kyrkor på nära håll, och direktupplevelsen gjorde att han kom att uppfatta dessa konstverk som typexempel på en genomarbetad stil och världsbild med en egen uppsättning lärosatser. Det finns en ritualisering kring Barry X Balls konstnärskap och ibland visas även – likt relikskrin – de specialkonstruerade lådor som verken transporterats i.

KONSTNÄREN OM VERKEN

Jag gjorde de 22 verken i serien *The Not Painting Collection* under en fem-årsperiod. Som seriens titel antyder var dessa verk inte målningar i sig, utan fysiska resonemang om måleriet och dess konventioner: måleriets elementära komposition, historia, konservering, installering, transporter och utställning. Det resulterade i hybridobjekten som på ett okonventionellt sätt presenterar måleriets fyra grundläggande delar:

1. pigment (färgat pulver)
2. ett konsoliderat vätskemedium (olja, akryl, tempera, gips etc.)
3. ett stöd (duk, panel, vägg, papper etc.)
4. en gest (vad konstnären gör med de tre andra delarna)

Pigmentet i *Tableau Mourant*, perylensvart, är detsamma som användes till "täckmanteln" på de amerikanska militärplanen "Stealth". Det presenteras mitt i en hop referenser till död, sexuell/konstnärlig kreativitet och religiösa konsttraditioner. Arkitektoniska ränder i gotisk toskansk stil; kyrilliska bokstäver med texten "VIRGIN" som återspeglas; en profil av ett hjärta i nyrokostil; en Bernini-liknande spiraltråd bildar pelare som ramar in den centrala parningen mellan de båda staplade fyrkanterna; den frostade pigmentburken "målar" ovanför en "ejakulatorisk" upp- och nedvänd guldpanel.

Med sin majestätiska parning mellan koboltviolett pigment och guld presenterar *Fleur-de-lys* dessa sensuella komponenter mer direkt, utan den uppenbara religiösa-sexuella symbolismen i *Tableau Mourant*. Båda dessa verk innehåller två utställningsbara askar: ett inre träskrin och en yttre rotomobliknande plastbehållare. Det omsorgsfullt utarbetade inre lackerade lönnskrinet innehåller ett komplett "överlevnadskit": installationsmall och tillbehör, reservdelar, handskar, fotografier och instruktioner. Det yttre förvaringskärlet (av samma slag som används av USA:s

militär för att lossa material från luften) är en slitstark vattentät behållare. Vid frakt utgör ytterligare en yttre spjällår (i själva verket en tredje behållare) ett slutgiltigt lager rustning för den värdefulla samtidsikonen inuti. (Barry X Ball, 2007)

OM KONSTNÄREN

Barry X Ball är född 1955 i Kalifornien och bor sedan 1978 i New York. Hans konst är inspirerad av samtida formalistiska begrepp och ett analytiskt förhållningssätt till konceptbegreppet. Alla beslut som rör konstskapandet är viktiga för dess betydelse som helhet: form, material och lådan i vilken konsten transporteras. Barry X Ball har ställt ut på bland annat på Galerie Nationale du Jeu de Paume i Paris (1995), P.S.1 MoMA, New York (2004) och Site Santa Fe, New Mexico (2007).

John Bock

Im AtomeiterzinsKonflikt mit einer EierstockCapitalSaint, 2001
performance (video)/installation

OM VERKET

I utställningen *Free Port* (2001) visades en installation av John Bock baserad på en performance som han genomförde inne i konsthallen på öppningsdagen. Bock tog bland annat fasta på de silos med säd som finns bakom Magasin 3. "Historien" som utspelar sig i skuggteatern handlar om en mjölnare och hans hustru.

John Bocks "aktioner" sker i världar han själv bygger upp, enkla scenografier med vardagliga objekt som rekvisita. Han agerar i sina installationer, ibland tillsammans med publiken. Bock utvecklar ett eget språk, både i tal och rörelser. Ofta används marknadsföringens flödesscheman, fyllda med nyfunna ord. Det finns en tydlig koppling till ekonomi, ett område inom vilket John Bock har en universitetsexamen. Hans spektakulära performance är en undersökning av konsten som kommunikationsmedel och hämtar inspiration från såväl konceptuell konst som dada, Wieneraktivisterna, Fluxus och Bauhausteatern.

KONSTNÄREN OM VERKET

Huvudväxt Tillåter ondska
Huvudsvullnad tillåter näshårsväxt
Näshår lindrar en silagekurva
Näshår dirigerar Meech-feber
Näshår imploderar ränteelasticitet
Slirar kapitalväxt
Formar vit krämig
Gnyr konstvälfärd
Sväller upp saftigt
Huvudsvullnad förgrenar. Tungsvullnad.
Tjock dräggig tunga dräggjar
Tjock tunga droppar Colestin-balsam
Sänder vätska av förnuft
Prasslar leukemiström
Soppar ut sigomastik
Demonstrerar hörarkitektur
Säkrar E.K.-rukaliteten
Huvudsvullnad tillåter tandvärk
Tandvärk imploderar muddrar
Tandvärk går upp i glamourglans
Tandvärk talar dem rotsåret
"torpederar" ögonäpplet
Neutraliserar MolkeMeMind
Låter kaviarnäsor pulsera
Skär sönder ögonsenan

(John Bock, 2001)

OM KONSTNÄREN

John Bock är född 1965 i Gribbohm, Tyskland, och bor och verkar i Berlin. Bock har haft utställningar och genomfört aktioner på bland annat Museum of Modern Art, New York (1999), Venedigbiennalen (1999), Documenta XI, Kassel (2002), Manifesta 5, San Sebastian (2004) och på Museum für Moderne Kunst, Frankfurt, sommaren 2007.

Cosima von Bonin

Item, 2001

plast förstärkt med fiberglas, plywood, två-komponent akrylemalj, aluminium, schellac, bomull, silke, polyester, linne

OM VERKET

Cosima von Bonin hade redan innan hon blev inbjuden till utställningen *Free Port* (2001) ett intresse för sjöfart. När hon kom till Stockholm tillbringade hon några dagar med att besöka och undersöka Frihamnen, Sjöhistoriska museet och Vasamuseet. Under processen som ledde fram till verket *Item*, intresserade hon sig för de arbetskläder, ritualer och myter som finns inom sjöfarten. Båten, en elva meter lång roddbåt, är klädd i en dräkt som kan tas på och av.

KONSTNÄREN OM VERKET

Cosima von Bonin vill helst inte uttala sig om sin konst. Richard Julin som var utställningens curator beskriver arbetsprocessen: "von Bonin tillbringade mycket tid på Sjöhistoriska museet i Stockholm inför utställningen och tittade framförallt på uniformer av olika slag. När vi installerade verket var alla involverade iklädda olika sjömanskläder. Även 'båten' kläddes och kan visas 'påklädd' eller 'avklädd'. Under *"To be continued..."* kommer verket att visas i båda utförandena vid olika tillfällen."

OM KONSTNÄREN

Cosima von Bonin är född 1962 i Mombasa, Kenya, men lever och verkar sedan 1990-talet i Köln, Tyskland. Hon är en av de mest inflytelserika och produktiva konstnärerna i Tyskland idag. Hennes konst låter sig inte inordnas i någon specifik genre, utan omfattar skulptur, fotografi, installationer, film och performance. von Bonin arbetar ofta tillsammans med andra konstnärer, har ett skivbolag och är verksam som DJ. Hon har bland annat ställt ut på American Fine Arts, New York (1993), Museu de Arte Contemporanea, São Paulo (1997), Kunstverein Hamburg (2001), The Museum of Contemporary Art, Los Angeles (2007). Cosima von Bonin är under sommaren och hösten 2007 aktuell på Documenta XII i Kassel.

Chris Burden

The Mexican Bridge, 1998–1999

35 000 Meccano- och Erector Set-delar

(leksakerbyggdelar)

1/4 Ton Bridge, 1997

800 Meccano- och Erector Set-delar

(leksakerbyggdelar)

OM VERKEN

Det var inför en utställning 1999 på Magasin 3 som Chris Burden påbörjade sitt arbete med broar. Verken, *B-car*, *The Bridges* och *The Speed of Light Machine*, relaterade alla till ingenjörskonst och möjligheten att med teknologins hjälp förflytta människor. Broarna är byggda med stora mängder leksaksbyggdelar, Meccano. Såväl gamla som nya bitar användes i bygget och några av de äldsta bitarna är över hundra år gamla.

The Mexican Bridge är 2,83 meter hög och 4,57 meter lång. Bron är en modell av en 310 meter lång trevalvsbro som ritades för den mexikanska järnvägen under mitten av 1800-talet, som dock aldrig byggdes. Att Burden återskapat just denna bro förklarar han med att den är en arketyper för 1900-talets stålengenjörskonst och symboliserar den optimism som då genomsyrade samhället och tron på teknologin. *1/4 Ton Bridge* planerades och byggdes så att den skulle vara stark nog att bära konstnären, men det visade sig att den kunde hålla upp till ett halvt ton. Burden bytte då namn på skulpturen från den planerade titeln *The Stand on Bridge* till *1/4 Ton Bridge*.

KONSTNÄREN OM VERKEN

I många år studerade jag en etsning av en bro i en bok om den tidiga mexikanska järnvägen. Bron byggdes aldrig men den föreslagna bron var en vacker gjutjärnskonstruktion som skulle sträcka sig över en mycket djup och trång klyfta. Jag fantiserade om att jag kanske kunde bygga en modell av bron med Erector- och Meccano-delar. Jag tänkte att det kunde vara smart att värma upp fingrarna och bekanta mig med metallbyggdelarna genom att bygga en liten bro som bara skulle kunna bära min egen vikt. Jag gjorde *1/4 Ton Bridge* som väger 2 kilo och kan bära 200 kilo. Det var först efter att jag byggt färdigt den lilla bron som jag kunde påbörja det omfattande arbetet med att bygga *The Mexican Bridge*. (Chris Burden, 2007)

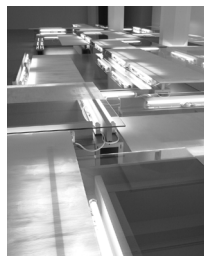
OM KONSTNÄREN

Chris Burden är född 1946 i Boston, USA. Han har varit aktuell på konstscenen sedan tidigt 70-tal då han upprörde många med sina nu legendariska performanceverk. Dessa utfördes under flera dagar, i slutna sällskap, men ryktet spreds vida omkring. Den personliga säkerheten var ofta satt ur spel och som exempel kan nämnas *Trans-fixed*, då Chris Burden lät sig korsfästas bakpå en bil samt *Shoot*, där han gav en vän i uppdrag att skjuta honom i armen. Efter fem år som performancekonstnär övergick Burden till att arbeta med skulptur och installationer där han återkommande tacklade teknologin på ett respektlöst sätt och ställde politiska frågor med besökarna som deltagare. Chris Burden har ställt ut på bland annat Whitney Museum of Modern Art i New York (1977), Centre Pompidou, Paris (1994, 2006), Tate Gallery, London (1999), 21st Century Museum of Contemporary Art, Kanazawa, Japan (2004) och senast på Ronald Feldman Fine Arts Inc. i New York (2007).

Pedro Cabrita Reis

True Gardens #2 (Stockholm), 2001

MDF, fluorescerande tuber, glaslaminat, emaljfärg,
elkabel

OM VERKET

Pedro Cabrita Reis ställde ut 2001 på Magasin 3. Måleriet var hans utgångspunkt, men hans förmåga att tänja detta medium ledde till att han närmade sig arkitekturen. *True Gardens #2 (Stockholm)* är en utopisk trädgård där blomsterrabatterna ersatts av ljusrör under vitmålade glasskivor. Verken har tillkommit i en process där material och byggnadselement har bearbetats och formats för sitt nya ändamål. I katalogens samtal med den franska konstkritikern Doris von Drathen förklarar konstnären hur han försökt vända blicken neråt, bort från maktgester och Gud i höjden, ner mot det gudomliga i människan själv.

KONSTNÄREN OM VERKET

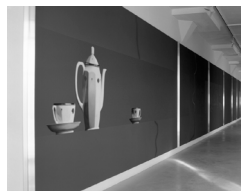
Trädgården är människans ultimata version av naturen, en plätt som vi lyckats tämja och kontrollera. Till och med paradiset, Eden, ser vi som en trädgård. Det här är en trädgård av vita blommor och ljus. Den blommar alltid, behöver aldrig vattnas. (Pedro Cabrita Reis, 2001)

OM KONSTNÄREN

Pedro Cabrita Reis är född 1956 i Lissabon, Portugal, där han bor och arbetar. Han uppmärksammades första gången internationellt när han deltog i Documenta IX i Kassel 1992. Han representerade Portugal på São Paulo-biennalen 1994 samt 2007 och deltog i Venedigbiennalen 2003. Andra viktiga utställningar på senare år har varit i Centre d'Art Contemporain Saint Nazaire (2005), New Center for Contemporary Arts, Moskva (2006), och på Paesaggi Urbani nell'Arte Contemporanea, Turin (2006).

Leonard Forslund

Subjekt och dedikation M C M X C, 1990
olja, akryl på linneduk och pressat aluminium

OM VERKET

Utställningen med Leonard Forslund 1990 presenterade ett unikt projekt, eftersom *Subjekt och dedikation M C M X C* var ett beställningsverk som konstnären arbetat med under mer än ett år. Målningen är trettio meter lång, och har delats upp i tolv sektioner baserade på en demografisk struktur över världens befolkningsutveckling. Det västerländska samhällets överkonsumtion symboliseras i en mängd små tecken målade i trompe l'oeil-teknik. Konstnären relaterar till konsthistorien och samhällssfären i stort samt anspelar på det möte som uppstår mellan verk och betraktare.

KONSTNÄREN OM VERKET

Solens gång över himlavalvet, det intima samtalet över en kopp postkolonialt kaffe och den explosiva befolkningsökningen beskrivet genom en promenad-artad målning på knappt 30 meter i en mittemellankulör som någon kallade petroliumblå, med några överkonsumistiska planritningar i relief som enbart kom till synes i släppljus, med ett trompe l'oeil-motiv förskjutet ut i vänstermarginalen... jag gjorde det inte lätt för mig! (Leonard Forslund, 2007)

OM KONSTNÄREN

Leonard Forslund är född i Landskrona 1959, och utbildade sig under 80-talet vid Konglige Konstakademiet i Köpenhamn där han fortfarande bor och är verksam. Forslund arbetar med måleri, ofta i teatralt iscensatta utställningsrum. Illusionism och skuggspel är återkommande tekniker. Forslund strävar efter att föra samman innehållsliga och måleriska perspektiv och han ställer existentiella frågor om integritet, förtryck och orättvisor. Forslund har ställt ut på Lunds Konsthall (2003), Museet for Samtidskunst, Roskilde (2005) och Charlottenborg, Köpenhamn (2006).

Felix Gonzalez-Torres

Untitled (For Stockholm), 1992

12 ljusslingor, 500 glödlampor

OM VERKET

Verket – som gjordes för Magasin 3 Stockholm Konsthall 1992 – består av 12 ljusslingor med 500 glödlampor. Konstkritikern David Deitcher skriver i utställningskatalogen: "ljusslingor utarbetades av 1800-talets industri och deras ursprungliga syfte var uppenbart: att vara ett tecken på fest och dra kunder till platser där det tillhandahölls populär och kommersiell underhållning. Emellertid inspirerar dessa föremål också till mer intima tankar och känslor, som kan spåras tillbaka till den cykliska vardaglighetens tidvattensrytm; till fester förknippade med årstiderna, till det svindlande nöjet att förändra sin egen identitet och ta fel på andras i maskerader, till förlustelser bland stora folkmassor, till minnet av oförutsedda erotiska äventyr; kort sagt, till en känsla av oinskränkta och oförstörda möjligheter förutan vilka det hade varit svårt, kanske rent av omöjligt, att uthärda de umbäranden som vardagen utsätter oss för."

KONSTNÄREN OM VERKET

När folk frågar mig, "vilken är din publik?", svarar jag uppriktigt, utan att tveka, "Ross". Publiken var Ross. Resten kom bara till verket. (Felix Gonzalez-Torres, 1995)

OM KONSTNÄREN

Felix Gonzalez-Torres föddes 1957 i Guaimaro på Kuba. Han växte upp i Puerto Rico innan han flyttade till New York där han var verksam innan han gick bort i AIDS 1996. Gonzalez-Torres kombinerade flera olika konstnärliga traditioner såsom minimalism, konceptuell konst och politisk aktivism. Han

producerade ett flertal "demokratiska konstverk" där han använde sig av det offentliga rummet (annonserare och affischer) och enkelt reproducerbara konstverk. Gonzalez-Torres konst är också en undersökning av hans egen splittrade vardag och gränsen mellan kärlek och sorg, lust och förlust, offentligt och privat. Hans verk har bland annat visats på separatutställningar på Guggenheim, New York (1995), Sprengel Museum, Hannover (1997) och på Serpentine Gallery, London (2000). Felix Gonzalez-Torres representerade postumt USA på Venedigbiennalen 2007.

Katharina Grosse

Untitled (Infinite Logic Conference), 2004
akryl på linneduk

OM VERKET

Katharina Grosses målningar förhåller sig direkt till den arkitektur hon befinner sig i. Iförd skyddsdräkt och ansiktsmask sprutmålar hon direkt på väggar, golv och uppspända dukar (som är det enda som finns kvar efter utställningens slut). Under utställningen *Infinite Logic Conference* på Magasin 3 2004 gjorde hon om två av utställningssalarna till ett abstrakt färginferno. För första gången lät hon utplacera objekt ingå i verket – en säng, böcker och kläder blev en del av installationen medan måleriet växte fram fläckvis, närmast organiskt.

KONSTNÄREN OM VERKET

I verket *Untitled (Infinite Logic Conference)* har jag för första gången satt samman ateljéarbeten, en omålad duk, fysiska objekt och verk som målats på plats. De etablerar olika spatiala system och tidsflöden inom ramen för ett enda verk. Jag använder de varierande ytorna för att överdriva en väsentlig kvalitet inom måleri- et, att uppleva motsägelsefulla verkligheter samtidigt. (Katharina Grosse, 2007)

OM KONSTNÄREN

Katharina Grosse är född 1961 och bor och arbetar i Düsseldorf och Berlin, Tyskland. Katharina Grosse har uppmärksammats för sitt måleri sedan 90-talet. Efter att ha arbetat med en mer traditionell teknik med pensel på duk, har hon allt mer övergått till att använda spraypistol och måla större ytor. Grosse förhåller sig till den konsthistoriska måleritraditionen och hennes verk för tankarna till det amerikanska färgfältsmåleriet (colour-field painting). Förutom att använda rumsliga miljöer har hon bland annat använt en stor affischtavla som utgångspunkt för en utställning i Auckland 2001 och år 2002 målade hon fasaden på Birmingham Central Library. Grosse har bland annat haft separatutställningar på Kunstverein Heilbronn (1998), White Cube i London (2001), Palais de Tokyo, Paris (2005), de Appel, Amsterdam (2006) samt deltog i Tapebiennalen i Taiwan 2006.

Fabrice Gygi

Chèvre, 2006

lackerat stål, gummi

OM VERKET

Fabrice Gygi som år 2006 ställde ut på Magasin 3 arbetar med att kraftfullt uppmärksamma maktens arkitektur i stadsmiljöer. De skulpturala objekt som Gygi gjort till en del av sin pågående utforskning av teman som auktoritet, makt och kropp, kan delas in i tre kategorier: beskydd, aggression och användbarhet. Gygi kritiserar auktoritära system i vår kultur genom att studera vardaglig arkitektur och vanliga objekt. Han liknar konstnärsrollen vid en observatörs som har möjlighet att ställa sig utanför samhället för att se, reflektera över och kommentera det som sker. *Chèvre* består av en ställning och en stålorg. Resultatet är oroväckande oklart – är det ett redskap för tortyr, sport eller bara något lekfullt?

KONSTNÄREN OM VERKET

För mig är det logiskt att arbeta med tortyrbegreppet. Jag observerar samhället runt omkring mig, och just nu är det sadomasochistiska begreppet "på modet". Är det en lek, eller är det tortyr? Jag ville göra ett verk om detta, ett verk mitt emellan. (Fabrice Gygi, 2006)

OM KONSTNÄREN

Fabrice Gygi är född 1965 i Genève, Schweiz, där han även är verksam idag. Det formella arvet från 1960-talets minimalism är starkt i Gygis verk. Det blir tydligt i verkens storlek och form, de industriella materialen och verkens relation till betraktarens kropp. I Gygis konstnärskap får minimalismens reserverade hållning och slutenhet ge efter för objekt som är genomsyrade med ett starkt socialt och politiskt innehåll. Gygi har ställt ut på bland annat São Paulo-biennalen (2002), MAMCO, Genève (2004), Kunstmuseum St. Gallen (2005) och COMA i Berlin (2007).

Mona Hatoum

Undercurrent, 2004

elkablar, glödlampor, datoriserad dimmer

OM VERKET

Undercurrent gjordes i samband med den stora retrospektiva utställningen som konstnären hade på Magasin 3 2004. Det är en rytmisk, hypnotiserande och pulserande väv av elektriska kablar och glödlampor. Hatoum ville med *Undercurrent* referera bland annat till Magasin 3:s samling och Felix Gonzalez-Torres *Untitled (For Stockholm)*.

KONSTNÄREN OM VERKET

Undercurrent är en vävd matta gjord av tygklädda elkablar som brer ut sig och slingrar sig över golvet från den centrala fyrkanten och avslutas med en glödlampa. Glödlamporna formar en cirkelformad ljushalo i utkanten av den fyrkantiga mattans omkrets och kontrolleras med en elektronisk anordning som lyser upp dem och tonar ner dem i en långsam andningsliknande rytm. Det är en elektrifierad matta med något som kan ses som en ondskefull kraft som löper under fötterna.

Personalen på Magasin 3 var i alla avseenden inblandad i research och tillkomst av detta verk. Under ledning av Richard Julin konstruerade de ett speciellt slags bord/vädstol för att möjliggöra förverkligandet av det vävda centrumet i detta ovanliga material. (Mona Hatoum, 2007)

OM KONSTNÄREN

Mona Hatoum är palestiniern och född 1952 i Libanon. Hon bor och arbetar i London och Berlin. I sina verk förenar hon sitt intresse för estetik med ämnen av såväl politisk som social karaktär. Hon är idag en av de mest ansedda konstnärerna i sin generation. Efter studier vid Byam Shaw School of Art och Slade School of Art i London skapade hon sig under 80-talet ett namn genom en rad uppmärksammade performance- och videoverk. Hennes arbeten fokuserar på konfliktfyllda teman som våld, förtryck och voyeurism, ofta i relation till den mänskliga kroppen. Mona Hatoum har haft omfattande utställningar i Europa, USA och Kanada. 1995 tilldelades hon Turner-priset. Hon har ställt ut på Centre Pompidou i Paris (1994) och på White Cube i London (1995). Samma år var hon representerad i den italienska paviljongen under Venedigbiennalen. Konstnären har även på senare år haft separatutställningar på Museo de Arte Contemporáneo de Oaxaca (2003) och Hamburger Kunsthalle (2004). För den svenska publiken är Mona Hatoum uppmärksammad som IASPIS-stipendiat (2001, 2002).

Alfredo Jaar

Reflections, 1989

Upphängd ljuslåda med svartvita diabilder, nio glasbassänger, träbas

OM VERKET

I en utställning tillsammans med Ronald Jones 1989 ställde Magasin 3 ut den latinamerikanske konstnären Alfredo Jaar. Konstnärerna utgick båda från premissen att konst kan spela en social roll i samhället. *Reflections* består av en upphängd ljuslåda, svartvita diabilder och nio glasbassänger. Jaar använder sig ofta av fotografier, ljuslådor och speglingar för att försvåra för och utmana besökaren. Genom att besökaren kommer verket nära och speglas i vattenytan vill Jaar ställa frågor om betraktarens egen medvetenhet och medskyldighet i världspolitiska frågor.

KONSTNÄREN OM VERKET

Jag gjorde *Reflections* 1988, när Chile fortfarande lydde under general Augusto Pinochets diktatur. Det skapades speciellt för Sverige, ett land som hade varit, och fortfarande var, ett himmelrike för tusentals chilenska flyktingar. Vid den tiden rapporterades det alltjämt om militärregimens terror. Kroppar begravdes fortfarande i öknen, eller ännu värre, kastades i havet, medan en del av dem ännu var vid liv. *Reflections* var ett sätt att driva ut dessa demoner ur mitt huvud och dela erfarenheten med ett samhälle jag tyckte var lyhört för vår belägenhet. Dessa mörka tider har upphört och Chile, såväl som Sydamerika, upplever en renässans. För första gången i historien har Chile valt en kvinnlig president. Hon har i sin tur utnämnt ett lika stort antal kvinnor som män i sitt kabinett och i alla samhällspositioner. Demokratin blomstrar.

Sedan utställningen på Magasin 3 1989 har jag återkommit till Sverige flera gånger för att undervisa och visa mina verk. Magasin 3 var den första nordiska institutionen som visade mina verk och jag är mycket tacksam mot David Neuman och Amy Simon för deras tidiga förtroende och stöd.

Reflections är fortfarande, inser jag, ett tecken på vår tid eftersom vårt världssamfund dagligen konfronteras med ny terror och människans grymhet oupp-hörligt när nya nivåer. Vår tolerans för brutalitet har ökat. Vårt tjugoförsta århundrade har börjat i mörker. Kulturens rum är frihetens och hoppets sista rum. Varde ljus. (Alfredo Jaar, 2007)

OM KONSTNÄREN

Alfredo Jaar är född 1956 i Santiago, Chile. Han växte upp både där och på Martinique, men lever idag i New York där han är verksam som konstnär, arkitekt och filmmakare. Han kallar sin konst för "socio-kritiska" installationer, och utgår från sin egen identitet för att redogöra för ojämlika maktförhållanden. Jaar vill inte rikta sig mot ett specifikt land, utan snarare mot det alltfjämt växande tomrum mellan världens olika samhällen. Alfredo Jaar har deltagit i ett flertal biennaler världen runt; Venedig (1986), São Paulo (1987), Johannesburg (1997), Sydney (1990), Istanbul (1995) samt i Kwangju (1995). Viktiga utställningar har även varit på Museum of Contemporary Art, New York (1992), White Chapel, London (1992) och de senaste åren på Museum Fine Arts, Houston (2005) och MAMCO, Genève (2006).

Matti Kallioinen

The Beautiful Robot, 2007
trä, eloxerad aluminium, videoprojektion

OM VERKET

Matti Kallioinens verk *The Beautiful Robot* som möter besökaren utanför Magasin 3 är nyproducerat för utställningen "*To be continued...*".

KONSTNÄREN OM VERKET

Mina senaste verk är en form av science fiction. Även detta verk knyter an till frågor om medvetande, teknologi och kognition. Jag vill skapa spekulerande, poetiska bilder av Artificiell Intelligens, och distansera mig från en förhärskande maskinmytologi som fortfarande säger: människor är mjuka – maskiner är hårda. Men när teknologin blir tillräckligt avancerad kommer vi att kunna ha djupa känslomässiga relationer till den. Jag är inte ute efter att beskriva något specifikt scenario som med nödvändighet kommer att inträffa, snarare efter att utmana vissa djupt rotade föreställningar om människans natur. (Matti Kallioinen, 2007)

OM KONSTNÄREN

Matti Kallioinen är född 1974 i Uppsala. Han bor och arbetar för tillfället i Berlin. Kallioinen utbildades på Konstfack och har visats på Sparwasser HQ, Berlin (2002), Sjokolade-Fabriken, Oslo (2005) samt på Modernautställningen (2006) på Moderna Museet i Stockholm. Kallioinens konst är drömlig, burlesk och bisarr. Den behandlar ofta relationen mellan verklighet och fiktion och utspelar sig i uppbyggda världar som består av video, ljus, musik och kartong. Högt och lågt, barnlek, allvar och mystik blandas vilt. Tillsammans med sin bror har konstnären musikbandet Kallioinia som spelar electronica.

Matts Leiderstam

Grand Tour, 1997–2007

installation med en målning och två kikare.

OM VERKET

Verket *Grand Tour* visades i sin tidigaste version i samband med Venedigbiennalen 1997 och har sedan kontinuerligt utökats till ett gediget arkiv som

visades på Magasin 3 2005. Verkets titel anknyter till den stora bildningsresan Grand Tour som var ett måste för den europeiska överklassen och konstnärerna från 1600-talet fram till 1800-talets mitt. Matts Leiderstam erbjuder med sitt verk en alternativ tolkning av konsthistorien genom att spegla den i en nutida homoerotisk kontext. I sin konst antar Leiderstam både rollen som konstnär och betraktare. Hans verk synliggör dolda strukturer och förbisedda detaljer. Leiderstam uppmanar även besökaren att reflektera kring seendet som sådant och sin egen roll som betraktare.

I sin helhet består *Grand Tour* av målningar, böcker, bildspel, diabilder, data-skärmar, ljudslådor, kikare och förstoringsglas. Inför "*To be continued...*" har Matts Leiderstam valt en målning ur sitt arkiv och riktat två kikare ut ur rummet. Genom portarna till lagret som står på glänt och en utsikt från konsthallen ges betraktaren möjlighet att se bortom de invanda utställningsytorna och dyka ner i Leiderstams mångfacetterade bildvärld.

KONSTNÄREN OM VERKET

Arbetet med *Grand Tour* har utvecklats till ett unikt samarbete mellan mig som konstnär och Magasin 3 som institution. Jag kan endast beskriva det som ett stort ömsesidigt förtroende som skapade förutsättningen att förvandla den ursprungliga installationen till arkiv med sin egen seendearkitektur. Jag har under *Grand Tours* turné tänkt om, prövat, adderat och dragit ifrån – en process som fortfarande pågår. (Matts Leiderstam, 2007)

OM KONSTNÄREN

Matts Leiderstam är född 1956 i Göteborg och bor och arbetar i Stockholm. Leiderstam började med att arbeta som drejarlärling vid Rörstrands Porslinsfabriker innan han utbildade sig vidare på Konstfack och Valands Konsthögskola. 1992 och 1996–1997 var Leiderstam IASPIS-stipendiat i Montreal och London. Matts Leiderstam har ställt ut på Malmö Konstmuseum (1995), Nordic Art Center, Helsingfors (1996), Rooseum, Malmö (2002). Efter presentationen på Magasin 3 har *Grand Tour* visats på DCA – Dundee Contemporary Arts (2005), Göteborgs Konsthall (2005) och på Kunstmuseum Liechtenstein (2006). Under hösten 2007 visas stora delar av verket på Badischer Kunstverein i Karlsruhe, Tyskland.

Charles Long

Unity Purity Occasional, 2000
glas, stål, ljudutrustning, antibakteriell
handgel, fläktar

OM VERKET

Charles Longs *Unity Purity Occasional (UPO)* ställdes ut första gången tillsammans med verk av Ernesto Neto och Siobhán Hapaska år 2000 på Magasin 3. Gemensamt för de olika verken var taktiliteten; de innehöll ljud, dofter och påtagligt interaktiva element. Verkets titel kom till slumpmässigt, snarare ur en känsla än ett försök till förklaring. *UPO* är en amorf skulptur där man kan pumpa ut antibakteriell handkräm till tonerna av en – för verket – nyskriven låt av gruppen Stereolab. Charles Long beskriver sin föreställning om ett nav där människor samlas och renar sig tillsammans, och därmed också samverkar, som en drivkraft. Verkets futuristiska utformning refererar till en scen i en av konstnärens favoritfilmer, *A Clockwork Orange* (Stanley Kubrick; 1971), där huvudpersonen dricker mjölk ur bröstvårtorna på skulpterade nakna kvinnor, med skillnaden att istället för bröstvårtor och mjölk erbjuder *UPO* pumpar och antiseptisk gel.

KONSTNÄREN OM VERKET

Denna skulptur gjordes i slutet av en lång period av interaktiva verk som blev mycket väl mottagna av publiken. Många av dessa tidigare verk involverade människor som lade sina händer direkt på skulpturen och formade materialen. När *Unity Purity Occasional* gjordes ifrågasatte jag värdet av interaktivitet, och det sätt som mitt arbete tillfredsställde publiken på. Efter att jag hade gjort detta verk sökte jag integritet (ibland alltför allvarligt), som kunde inkludera en period när jag inte arbetade alls, följt av ett avståndstagande från interaktiva verk. Detta var övergångsverket, i vilket publiken kunde tvätta händerna från alla bakterier som samlats från mina tidigare verk, samtidigt som jag också kunde tvätta mina händer från det jag betraktade som verk vilka potentiellt var alltför underhållande.

Sedan dess har jag utvecklat en mer balanserad inställning. Nu när jag ser verket är det löjligt, underbart löjligt. Med sin överdrivenhet påminner det mig om en konsert med soulbandet Parliament Funkadelic på 70-talet, där ett discorymdskepp sjunker ner mot scenen i ett moln av dimma. Det kanske ligger i konstens natur att utformas som något annat, det kanske är oundvikligt, oavsett hur minimalistiskt, rent och personligt verket är. Jag behöver inte kasta ut barnet med handgelen. (Charles Long, 2007)

OM KONSTNÄREN

Charles Long är född 1958 i New Jersey, USA. Han bor och arbetar i Los Angeles, Kalifornien. Han har arbetat med såväl keramik och måleri som performance, installationer och skulptur, och hans verk befinner sig ofta i brytningen mellan abstrakt och figurativt. På 90-talet var han pionjär då konst, design och musik allt oftare sågs samverka i offentliga miljöer. Long har haft separatutställningar på Fundação Cultural do Distrito Federal, Brasília (1998), Sperone, Milano (1998), Orange County Museum of Art (2002) och Appex Art, New York (2003).

Ernesto Neto

Oinhomoland 'ameioba, scapeiode
'plaiasmic, 2000
polyamid, polystyren

OM VERKET

Ernesto Neto ställde ut på Magasin 3 tillsammans med Charles Long och Siobhán Hapaska 2000. Ernesto Netos enorma amöba låg, då som nu, likt en manet och slingrade sig organiskt runt pelarna. För Ernesto Neto var *Oinhomoland 'ameioba, scapeiode 'plaiasmic* en milstolpe, något nytt och oprövat: "Det här verket kommer att bli något helt nytt i min produktion. Jag har aldrig gjort något liknande tidigare, det kommer att kännas väldigt fräscht", berättade han i ett samtal inför utställningen. Neto menar att han inte är intresserad av att

framställa kroppen konkret, utan att han utgår från en känsla där han föreställer sig kroppen och vill framställa denna relation på ett abstrakt, skulpturalt sätt.

KONSTNÄREN OM VERKET

Det är en skulptur, en plasmaliknande landskapskropp som uppstår i förhållande till rummets arkitektur. När det väl befinner sig i det ursprungliga rummet blir det ett fragment av tiden, av sin egen expansion, sin begränsning, sitt ögonblick mellan pelarna och väggarna. *Oimoland* är ett havande verk som i sig har en kropp, med den äggcellsliknande plasman som en topologisk hud vilken berör förhållandet mellan de två kropparna, den större moderkroppen och det mindre embryot, denna relation är en metafor för det pågående förhållandet mellan skulpturen och rummet och dess pelare, utan rummet (i ett annat rum, ett helt öppet rum) får verket nya omständigheter, hon är det hon är, den starka uppfattningen om tidens rörelser finns inte längre, så länge det inte finns någon kontrast mellan den plasmaliknande kroppen och de hårda pelarna, det ser ut som en utsaga om frihet, ja det kan vara frihet men liv behöver strid, kontrast, pardans. Verket består av miljontals små polystyrenpellets och det yttre höljets polyamidhud. Livet sker i striden, på gränsen mellan denna florstunna hudkontinent och pelarnas materia. (Ernesto Neto, 2007)

OM KONSTNÄREN

Ernesto Neto är född 1964 i Rio de Janeiro, där han också bor och är verksam. Neto räknas till en av Brasiliens främsta samtidskonstnärer. Den brasilianska neo-konkretismen som på 60-talet tog avstånd från minimalismen med dess idéer om abstraktion och ville bjuda in besökarna och göra dem till medaktörer, har varit en viktig inspirationskälla. Neto har haft en lång rad utställningar runt om i världen: Århus Kunstbygning (2002), Hirschhorn Museum and Sculpture Garden (2003), Centro Cultural São Paulo (2004), Freud Museum, Wien (2005) och Malmö Konsthall (2006). Neto har även representerat Brasilien på biennaler i São Paulo (1998), Sydney (1998) och Venedig (2002). 2007 skapade Neto ett monumentalt verk, specifikt för Paris Panthéon.

Lars Nilsson

*Vid mitten av vår levnadsbana fann jag mig i
en mörk skog..., 2002*
videoinstallation

OM VERKET

Vid mitten av vår levnadsbana... var ett nyproducerat verk för konstnärens utställning 2002, som var den första retrospektiv Magasin 3 gjorde över en svensk konstnär. Ett dimmigt och mörkt skogslandskap spelas upp, och en masturberande kvinna ligger bland löven. Den mystiska skogen pockar på vår uppmärksamhet, tvingar betraktaren att stanna upp och, mot sin vilja, bli till en voyeur.

KONSTNÄREN OM VERKET

Som oftast har man flera ingångar till ett verk, den första impulsen till *Vid mitten av vår levnadsbana...* var förtjusningen över en väninnas exhibitionistiska läggning. Jag funderade över hur denna skulle kunna gestaltas utan att hamna i pornografins trista konvention. Just då var jag främst upptagen med skulptur, i samband med detta föddes tanken att filma på ett skulpturalt vis, att med hjälp av en fast kamera upprätta ett autonomt rum kring en karaktär med vilken betraktaren delar vad som kan upplevas som reell tid. Vi kan röra oss fram och tillbaka framför scenariot i mänsklig skala, kan själva avgöra seansens längd men kan aldrig komma riktigt nära. Projektionsskärmen tjänar som detta levande dioramas glasruta framför vilken vi alla blir voyeur. Kvinnan i bilden, blottad, masturberande, blir paradoxalt nog skyddad i sin privata belägenhet ju längre tiden går medan betraktarens blick, speciellt om det är en man, på ett generande vis exponeras i rummet. (Lars Nilsson, 2007)

OM KONSTNÄREN

Lars Nilsson är född 1956 och är uppvuxen och verksam i Stockholm. Hans konstnärliga verksamhet inbegriper måleri, skulptur, video och installationer. Från 1994 och framåt har Lars Nilsson bedrivit en skoningslös undersökning av manlig sexualitet, i en märklig symbios mellan privatliv och konst. Michel

Foucaults maktanalys – där övervakning och kontroll riktas mot kroppen – har fungerat som en vägvisare, liksom radikalfeministen Catharine MacKinnons teorier. Lars Nilsson har varit professor i bildkonst vid Konsthögskolan i Malmö. Hans konst har visats i utställningar på bl.a. P.S.1 MoMA, New York (1993), Moderna Museet, Stockholm (1998, 2000, 2004), Palazzo delle Papesse, Siena (2001) och på Palais de Tokyo, Paris (2003).

Georg Oddner

Genomresa, 2003
fotocollage, inramat bakom plexi

Georg Oddner visas i Jim's Room till och med den 21 oktober, följd av Stina Nordenstams *Tänk dig en människa*, 2004 (21 oktober – 9 december).

OM VERKET

Magasin 3 visade en exposé över Georg Oddners omfattande produktion 2003. Den inbegrep pressbilder, reseskildringar, porträtt och stilleben. Verket *Genomresa* presenterades som ett personligt kabinett och fick belysa hans arbetssätt. I det visade konstnären bland annat en sammanställning av ofärdigt existerande material.

KONSTNÄREN OM VERKET

När jag fotograferar försöker jag undvika att tänka för tydligt i ord. Istället följer jag intuitionen, den upplevelse jag har som pågår inom mig. Det visuella språket måste stå fritt från ordens fångstredskap, annars illustrerar man bara. Däremot tycker jag om att vara tillsammans med mina bilder, i ett mörkrum till exempel. Då får de tala till mig, då hoppas jag på att de öppnar för nya ord som jag inte tänkt förr. (Georg Oddner, 2003)

OM KONSTNÄREN

Georg Oddner är född 1923 i Stockholm. Han bor och verkar i Malmö. Efter att ha varit jazztrumslagare började Georg Oddner som fotograf på 50-talet. 1958 var han med att grunda vad som skulle bli Tiofoto, en svensk motsvarighet till bildbyrån Magnum. Med avstamp i New York och praktik hos den amerikanske fotografen Richard Avedon tog hans karriär fart. Georg Oddner är en av de svenska fotografer som nått världsrykte. Hans bilder är rikt representerade i bokform och i utställningar och har bland annat visats på Louisiana Museum for Moderne Kunst, Köpenhamn (1995), Hasselblad Center, Göteborg (1996), Lunds Konsthall (2003), Kulturhuset, Stockholm (2003) och Nationalmuseum, Stockholm (2006).

Tony Oursler

Antennae, 2002

installation med antenn, metallstänger,
betong, videoprojektioner, dvd

Caricature, 2002

skulpterat gips, färg, videoprojektor, dvd

Frequency Spectrum, 2002

plexiglas, videoprojektor, dvd

OM VERKEN

De långtgående efterforskningarna kring teknik och tv-mediets historia, som under en längre period intresserat konstnären Tony Oursler, gestaltades i en rad nya verk i den omfattande utställningen *Station* (2002) på Magasin 3. Oursler ville också undersöka den moderna mytologin som omger dagens teknik och människans längtan efter det oförklarliga, exempelvis att radiovågor skulle kunna vara ett potentiellt medel för andar och spöken att kommunicera med oss.

I Tony Ourslers verk visualiseras ofta ljus och rörelse, kraft och energi. Det frekvensspektrum som varje land måste utforma får i *Frequency Spectrum* en skulptural gestaltning. I ett system av plexiglasboxar möter vi rörliga, projicerade ansikten. Röster stiger och faller osammanhängande; man hör endast några få ord emellanåt. Rösterna talar om "the hum", ett oförklarligt lågfrekvent ljud som uppstår på olika platser i världen.

Antennae uppmärksammar alla antenner som omger oss i vårt dagliga liv samt de vågor och frekvenser som skapar ett osynligt nät på himlen. Oursler säger i katalogen som producerades i samband med utställningen att antennerna och kablarna är fula, störande, att de skär och river sönder horisonten, men att de tillsammans skapar en vacker infrastruktur som tillåter kommunikation och kunskapsöverföring. Oursler ser även Kaknästornet – som syns genom fönstret på Magasin 3 – som en del av verket.

Tony Oursler jobbar ofta med att animera döda ytor med hjälp av projektioner. Ibland är det ansiktslösa dockor eller – som i verket *Caricature* – en stor tredimensionell form. Tekniken är enkel och tillsammans med ljudbandet blir resultatet oväntat burleskt. Verket lockar, viskar och flörtar med besökaren med blinkningar och kuttrande ljud.

KONSTNÄREN OM VERKEN

Ibland vill man bara minnas själva verket och ibland bara själva arbetsprocessen. Sedan finns det tillfällen när en total blackout vore det bästa. Att arbeta med personalen på Magasin 3 var en idealisk situation: alla delar i vårt projekt sammanställdes så smidigt. Vi utformade en ny installation, publikation och producerade en svensk version av verket *Influence Machine*, som inkluderade en musik-cd. Det som verkligen stannat kvar i mitt minne är känslan av att ha skapat något bortom förväntningarna, nästan en känsla av stor tur.

Utvecklingen av *Station Project*, en utbredande cirkelformad installation som spårade en imaginär sändningssignal, tvingade mig att rikta mig till popkulturens rörliga bilder i ljuset av den digitala tidsåldern. WiFi var bara ett begrepp som skulle isoleras på frekvensspektrumets karta, en symbol för det sista fria sändningsutrymmet. Detta imaginära territorium utformades till något fysiskt i installationen, ändå föreföll det ganska tekniskt förvirrande för betraktaren. Jag är svag för system av olika slag – hur de kan relatera till vårt sätt att leva och tenderar att glida in i obskyra detaljer. När teknologin började dominera i *Station* ville jag balansera det med ett mycket mänskligt tecken på betraktarens besatthet med en ny rörlig bild. Jag ville hitta detta tecken inom betraktarens impuls och drift att hänge sig åt en fantasivärld.

Hur skulle en varelse från mediarymden se ut? Den skulle vara en fisk utan vatten, isolerad i en tredimensionell rymd, med bibehållen karaktär från mediavärlden i vårt verk. Varelsen skulle vara en digital vän, husdjur, tankeläsare, slav och spegel av ens begär. Den skulle anta en primär form, till hälften seriefigur, till hälften fruktbarehetsgudinna, med stora ögon och munnar. Näsa, öron och kroppen i övrigt är borta; kvarlämnade genom en accelererande mediaevolution. Hur skulle en sådan varelse tala? Med enkla toner och fraser, med ett privat språk reserverat för förtrogna. Det är pinsamt att höra samtal mellan älskare, och djurägare och deras husdjur. Detta arbete fortsatte efter vårt projekt på Magasin 3 och ledde till en familj av brokiga varelser... (Tony Oursler, 2007)

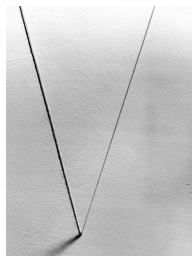
OM KONSTNÄREN

Tony Oursler är född 1957 i New York där han också bor och arbetar. Under de senaste tjugofem åren har Tony Oursler arbetat med video, skulpturer, installationer, performance och måleri. Han har en central position inom den samtida konsten. Ett återkommande tema i hans verk är intresset för teknologi relaterad till psykologi och övernaturliga dimensioner. Han har blivit känd för sin blandning av hallucinatoriska, poetiska texter och projektioner på dockor i våldsamma och humoristiska scener. Tony Oursler har haft separatutställningar på bland annat Museum of Modern Art, New York (1981), Musée d'Art Contemporain de Bordeaux (1997), Kunstverein Hannover (1998), Tel Aviv Museum of Art (1999), Galerie National du Jeu de Paume, Paris (2005), Los Angeles Museum of Contemporary Art (2000) och Metro Pictures, New York (2006).

Fred Sandback

Untitled, 1991

garn

OM VERKET

Fred Sandback ställde ut på Magasin 3 år 1991. Genom att spänna upp linjer av garn i rummet utgick verket *Untitled*, då som nu, från konsthallens befintliga storlek och gestaltar därmed andra inneboende former och volymer. Det en gång mjuka garnet blir påträngande när det skär genom luften. Sasha M. Newman skriver i sin essä i katalogen att valet av material och tillvägagångssätt ställer frågor om konstverk, dess autenticitet, och om samlandet och ägandet i sig: "Inom loppet av några sekunder kan snörena dras ner från tak till golv och stoppas ner i väskan. En sådan skulptur, som är otillgänglig för både betraktaren, samlaren och museet, som kan erövrats bara via minnet eller fotografier men inte som ett separat konstverk man vill äga eller besitta, förnekar kategoriskt sin egen föremålslighet. Genom sitt generationstypiska ifrågasättande av våra mest grundläggande utgångspunkter, våra mest dolda övertygelser beträffande perception och auktoritära strukturer, avslöjar Sandbacks konst den borgliga drömmens fördomar."

KONSTNÄREN OM VERKET

Mitt arbete är på intet vis illusionistiskt. Illusionistisk konst leder dig bort från dess faktiska existens mot något annat. Mina verk är fulla av illusioner, men de refererar inte till någonting. (Fred Sandback, 1986)

OM KONSTNÄREN

Fred Sandback föddes i Bronxville, New York, 1943. Han studerade filosofi och sedan skulptur tillsammans med Donald Judd och Robert Morris. Tillsammans

OM KONSTNÄREN

Lara Schnitger är född 1969 i Haarlem, Nederländerna. Hon bor och arbetar i Los Angeles, USA. Schnitger arbetar med textil och hennes skulpturer och installationer kombinerar en urban känsla med det hemgjorda, det hantverksmässiga. På ett högst personligt sätt behandlar hon politik, humor och erotik i sina arbeten. Hon har på senare år ställt ut bland annat på Kunst-Werke, Berlin (2000), Statement, Basel (2001) och P.S.1 MoMA, New York (2002). Schnitger har tilldelats stipendium från Mondriaan Stichting och The Pollock-Krasner Foundation.

Nahum Tevet

Untitled, 1995–1996
målat trä

OM VERKET

Untitled visades i samband med *Måleri – det utvidgade fältet* 1996. Tevet leker med och förhåller sig till konventioner inom minimalismen, konstruktivismen, kubismen och Bauhausrörelsen. Han försöker avkodifiera objekten, och till skillnad från minimalisternas stränga återanvändning av befintliga element, tycks Tevet vara mer lekfull och ge plats åt fantasifulla tolkningar. Sarit Shapira, som är en av Magasin 3:s associerade curatörer, säger följande om Tevets konstnärskap: "Tevets verk riktar in betraktarens blick så att man vill se något slags ruttmönster i verken – men i det ögonblick när hjärnan börjar undra vad det är för form som organiserar dessa föremål på deras platser, kan den inte förknippa den formen med någon strukturerad ordning – inte den kosmiska (som i klassikerna), inte den ideala eller metakonsträrliga (som i högmodernismen), inte den mekanistiska (som i postmodernismen). Trots verkens anseliga storlek, användningen av minimalistiska och postminimalistiska element och deras 'installationslika' utseende, låtsas Tevets verk bara lyda konventionerna för platsspecifik konst."

KONSTNÄREN OM VERKET

På tidigt 1980-tal blev jag intresserad av att göra skulpturer som inte skulle kunna representeras med fotografi, som ett sätt att avvisa alla turistiska upplevelser av verken. Det ledde till tidskrävande rumsstora skulpturer överfyllda med objekt som ställer betraktaren inför en omöjlig överblick och problematiserar orienteringsförmågan. När jag påbörjar ett nytt verk i min ateljé är det viktigt för mig att kunna arbeta planlöst och utan förutbestämd metod; att inte veta på förhand vad som kan utveckla sig. Jag konstruerar mina element med vissheten att de inte kommer att kunna göra något på egen hand. De är framställda på ett mycket enkelt sätt, men ett sätt som är avsett att särskilja dem från råmaterial eller "objekt". De är praktiskt taget värdelösa tills de finner en egen plats i verket. Verket är noggrant sammanställt genom en lång adderingsprocess. Det växer i alla riktningar, som vore det smittat av ett virus. Det handlar dock aldrig om kaos; verket existerar i sitt samspel med betraktaren; det är upp till henne att veckla ut det. Om verket "verkar", så att säga, genererar det reflektioner. Det omorienterar dig bara till att dra undan mattan under dina fötter. (Nahum Tevet, 2007)

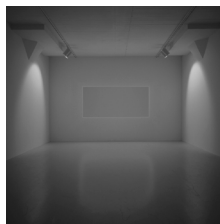
OM KONSTNÄREN

Nahum Tevet är född 1946 på Kibbutz Mesilot i Israel. Sedan 1973 bor och arbetar han i Tel Aviv och är professor på Bezalel Academy of Art and Design i Jerusalem. I över trettio år har Tevet varit verksam som skulptör. Genom att förhålla sig till de avantgardistiska rörelserna inom arkitektur och skulptur – i synnerhet minimalismen och postminimalismen – har Tevet utarbetat ett specifikt formspråk. Han för ut måleriet i rummet och ger det en extra dimension. Samtidigt som hans skulpturer uppvisar ett noggrant strukturerat system av geometriska konfigurationer, löses de upp i kaos och slumpmässiga former när man börjar röra sig i rummet. Tevet har ställt ut på Documenta VIII, Kassel (1987), São Paulo-biennalen (1994), Carnegie International, Pittsburg (1999) och Venedigbiennalen (2003). 2005 ställde Tevet ut på DCA – Dundee Contemporary Arts och 2007 på Israel Museum i Jerusalem.

James Turrell

Dawning, 1992

permanent installation: gips, belysning, latexfärg

OM VERKET

Dawning är det enda verk från samlingen som alltid visas på Magasin 3. Det installerades 1994 i samband med en separatutställning med James Turrell och är konstnärens enda permanent installerade verk i Norden. Turrell arbetar med att utforska ljus och rymd, och vill nå betraktaren intuitivt. Hans konst inbjuder till upplevelse, samtidigt som det tillåter oss att aktivt uppfatta – och förhålla oss till – vårt eget seende. Turrells bakgrund inom kväkarrörelsen i USA, med idéer om det inre ljuset samt det Sublima och dess koppling till Gud, kan ge verket en andlig dimension. *Dawning* är ett verk i Turrells serie av så kallade "apertures", i den dubbla betydelsen av bländaren på en kamera men också en öppning, en glugg i en vägg. Han utforskar ett optiskt fenomen som kallas för "Ganzfeld" där djup, yta, tid, färg och ljus blir olika faktorer som duperar seendet.

KONSTNÄREN OM VERKET

När jag arbetar med ljus är det väldigt viktigt för mig att skapa en upplevelse av ordlösa tankar, att göra ljusets egenskaper och upplevelsen av själva ljuset till något som faktiskt är ganska taktilt. Ljuset har till synes immateriella egenskaper, ändå känns det fysiskt. Ofta sträcker människor fram handen för att försöka känna på det. Mina verk handlar om ljus i den mening att ljus är närvarande, verket är gjort av ljus. Det handlar inte om ljus eller en beskrivning av det, utan det är ljus. (James Turrell, 1994)

OM KONSTNÄREN

James Turrell föddes i Los Angeles 1943. Han studerade psykologi och matematik men har även ett förflutet som pilot vilket, enligt honom själv, inspirerat till

vidare konstnärliga studier kring ljus och rymd. Hans första separatutställning ägde rum 1976 på Stedelijk Museum, Amsterdam, och har sedan följts av en stor mängd utställningar världen över. Sedan 1970-talet har Turrell arbetat med ett av den samtida konstens mest storskaliga projekt, *Roden Crater* i Arizona. Konstnären har byggt upp ett observatorium på en slocknad vulkan där kosmologiska fenomen, såsom månljus och stjärnor, är de enda ljuskällorna. Turrells platsspecifika konstverk förstärker skådespelet.

Uglycute

Möblerna till Projekt Djurgårdsbrunn, 2002
MDF

OM VERKET

Inför starten av Magasin 3 Projekt Djurgårdsbrunn, konsthallens projektverksamhet i Djurgårdsbrunnns före detta värdshus (2002–2005), engagerades designgruppen Uglycute. I den befintliga byggnaden skapade de en experimentell arbetsplats där inredning, mat och film kunde mötas. Uglycute – vilket namnet antyder – bygger till stor del sitt arbete på idéer om kontraster och kollisioner. "Respect by ignoring" blev mottot som drev fram en interiör som ville utmana våra idéer om trivsel och stilkrockar. Materialen som användes var bland annat spånskiva och MDF och formerna präglades av enkelhet.

UGLYCUTE OM VERKET

Att alltid förhålla sig till sin historia riskerar att leda till förstenade och missuppfattade idéer om arkitektur och design. Ikonmodernismen i dagens formgivning känns ofta bara som uttryck för en slö hållning till samhällsutveckling och nytänkande. Offentliga och sociala platser skulle kunna utformas så att man förstår att här är det "högt i tak". För att något skall uppfattas som rörligt och påverkbart är det därför viktigt att behandla sin historia med tillbakahållen respekt. Ibland kan till och med det bästa sättet att respektera det gamla vara att helt ignorera det. Det

handlar om att respektera sin egen tid och de möjligheter som framtiden rymmer, med den fasta övertygelsen att man är en produkt av sin tid. En tid som givetvis är en produkt av historien men som du har möjlighet att påverka. Vissa hus måste strykas mothårs ibland. En kulturhistoriskt värdefull byggnad visas inte nödvändigtvis respekt genom varsam tillbyggnad, men kan tvärtom framträda i bättre dager om den nya tillbyggnaden skär sig mot den gamla. (Uglycute, 2002)

OM UGLYCUTE

Uglycute består av en grupp arkitekter, designers och konstnärer (Markus Degerman, Andreas Nobel, Jonas Nobel och Fredrik Stenberg). Uglycute är kända för sin respektlösa användning av olika material som kombineras egensinnigt i inredningar, möbler och utställningar. Deras samarbete har pågått i sex år, och de värdesätter det teoretiska arbetet lika mycket som det praktiska. De senaste åren har Uglycute haft projekt med Tokyo Style (2005), ROM for kunst og arkitektur, Oslo (2006) och med Schweiziska Institutet i New York (2006). De deltog i Venedigbiennalen 2003.

Rémy Zaugg

Ett självporträtt, 1992–1996

1. MEN JAG / VÄRLDEN / JAG SER DIG
  2. ETT SJÄLVPORTRÄTT / A SELFPORTRAIT
  3. OCH OM, / NÄR JAG TALAR / VÄRLDEN /
INTE LÄNGRE / FUNNES
  4. AND IF / THE WORLD / AS I START TO
SPEAK / WOULD NOT / EXIST ANYMORE
- lack på trä

OM VERKEN

Rémy Zauggs verk skapades för utställningen *Måleri – det utvidgade fältet* år 1996 som behandlade utvidgningen av måleriet som praktik. Zaugg placerade målningarna på Magasin 3 genom att referera till platsen och utsikten. I hans verk används ofta språket fragmentariskt för att förmedla det allra mest livsavgörande för en människa, att bli sedd av den Andre.

KONSTNÄREN OM VERKEN

Processens slutgiltiga finish, inklusive poleringen och lackeringen, gör det möjligt för färgerna och den typografiska formen att bara vara, bortom allt annat. Dessa processer dematerialiserar bildens beståndsdelar, de förstör färgpartiklarna och sublimerar dem. Bilden blir färg mer än färggrann materia. Det finns färg och text – och det finns inget annat. (Rémy Zaugg, 1999)

OM KONSTNÄREN

Rémy Zaugg föddes 1943 i Courgenay, Schweiz, och dog 2005. Zaugg spelade en viktig roll i Europas kulturella liv, som konstnär och kritiker. Hans konst befinner sig i en såväl konceptuell som minimalistisk tradition, och Zaugg använde sig ofta av prefabricerade objekt. Rémy Zaugg ställde bland annat ut på Centre Pompidou, Paris (1995), Krüller-Müller Museum, Otterlo (1996), Kunsthalle Basel (1999) och Museum für Moderne Kunst, Frankfurt/Main (2002).

TIDIGARE UTSTÄLLNINGAR

FLEEING AWAY FROM WHAT BOTHERS YOU MOST mar – jun 2007
PIPILOTTI RIST *Gravity, Be My Friend* feb – jun 2007
GILBERT & GEORGE apr – jun 2007
JAKE & DINOS CHAPMAN och JOHN CURRIN jan – april 2007
PAUL CHAN okt – dec 2006
KIMSOOJA sep – dec 2006
GUNNEL WÄHLSTRAND sep – dec 2006
WALKING & FALLING feb – jun 2006
FABRICE GYGI feb – jun 2006
HERE COMES THE SUN aug – dec 2005
LARA SCHNITGER *My Other Car Is A Broom* mar – jun 2005
MATTS LEIDERSTAM *Grand Tour* feb – jun 2005
VERK UR MAGASIN 3 STOCKHOLM KONSTHALLS SAMLING feb – jun 2005
MONA HATOUM okt – dec 2004
PHILIP-LORCA DICORCIA *A Storybook Life* sep – dec 2004
JUAN MUNOZ *Three Laughing At One* apr – jun 2004
KATHARINA GROSSE *Infinite Logic Conference* mar – jun 2004
LG LUNDBERG *Stängsel* feb – jun 2004
JANINE ANTONI *Touch* jan – mar 2004
AYSE ERKMEN *Tidvatten* sep 2003 – jun 2004
HENRY DARGER okt 2003 – feb 2004
PLINGELING – Norrköpings Konstmuseum + MAGASIN 3 sep – dec 2003
AERNOUT MIK *Flock* apr – maj 2003
SPIRITUS feb – apr 2003
GEORG ODDNER nov 2002 – mar 2003
EXTENSION – Verk ur samlingen sep 2002 – maj 2003
TONY OURSLER *Station* sep – dec 2002
TONY OURSLER *The Influence Machine* sep 2002
MODERNA MUSEET c/o MAGASIN 3 mar – jun 2002
LARS NILSSON mar – jun 2002
PASSAGE – Verk ur samlingen okt – dec 2001
FREE PORT sep – dec 2001
PEDRO CABRITA REIS *The Silence Within* feb – jun 2001
ANNIKA VON HAUSSWOLFF, JANE & LOUISE WILSON, WEEGEE aug – dec 2000
SIOBHAN HAPASKA, CHARLES LONG, ERNESTO NETO feb – jun 2000
PER KIRKEBY sep 1999 – jan 2000
CHRIS BURDEN feb – maj 1999
SPATIOTEMPORAL – Verk ur samlingen, 1988–1998 mar – dec 1998
GILBERT & GEORGE sep 1997 – jan 1998
MÅLERI – DET UTVIDGADE FÅLTET okt 1996 – apr 1997
ANTONY GORMLEY aug – sep 1996
BRUCE NAUMAN mar – jun 1996
GEORG BASELITZ + CARL FREDRIK HILL sep 1995 – jan 1996
JAMES TURRELL okt 1994 – maj 1995
AGNES MARTIN maj – sep 1994
AFTER CONSTRUCTION – Verk ur samlingen sep 1993 – apr 1994
BARRY X BALL mar – jul 1993
FELIX GONZALEZ-TORRES okt 1992 – feb 1993
JAMES LEE BYARS mar – jul 1992
ALFRED LESLIE okt 1991 – jan 1992
FRED SANDBACK mar – jun 1991
RICHARD LONG okt 1990 – jan 1991
LEONARD FORSLUND feb – maj 1990
A.R. PENCK sep – dec 1989
ALFREDO JAAR, RONALD JONES feb – maj 1989
WALTER DE MARIA sep – dec 1988
FEM AMERIKANSKA KONSTNÄRER feb – mar 1988

MAGASIN 3

STOCKHOLM KONSTHALL

"TO BE CONTINUED..." 7 SEP – 9 DEC 2007

UTSTÄLLNINGSCURATORER David Neuman, Richard Julin, Elisabeth Millqvist, Tessa Praun,
Sara Källström, Sara Despres

DIREKTÖR David Neuman

CHEFSINTENDENT Richard Julin

INTENDERER Elisabeth Millqvist, Tessa Praun, Sara Despres

UTSTÄLLNINGSKOORDINATOR Tove Schalin

UTVECKLING OCH INFORMATION Johanna Molvin, Jesper Nordström

PROGRAM OCH PEDAGOGIK Sara Källström

ASSISTENT Bettina Schultz

ASSISTENT TILL DAVID NEUMAN Katja Finkel

CHEFSTEKNIKER Thomas Nordin

TEKNISK KOORDINATOR Christopher Garney

TEKNIKER Finbar Krook Rosato

TEKNISKA ASSISTENTER Erik Aalto, Sara Berner, Lisa Källsen, Gustav Larsson, Stephen McKenzie,

Roberto Norberg-Peyre, Fredrik Söderberg, Erik Åkesson Kågedahl

TEXTREDAKTÖR Sara Despres

GRAFISK FORM Jesper Nordström

OMSLAGSBILD Fellow Designers (illustration av M. Kallioinens installation)

FOTO Ann-Kristin Blomqvist, Mattias Givell, Neil Goldstein, Anna Kleberg, David Lubarsky, Oded Löbl

ÖVERSÄTTNING Frank G Perry, Astrid Trotzig

PUBLICERAD AV © 2007 MAGASIN 3 STOCKHOLM KONSTHALL

PRODUKTION AV THE BEAUTIFUL ROBOT 2007

KONSTNÄR Matti Kallioinen

CURATOR Richard Julin

SNICKARE Martin Dunkars

CAD-RITNINGAR Simon Kallioinen

MAGASIN 3 STOCKHOLM KONSTHALL

FRIHAMNEN, 115 56 STOCKHOLM, SWEDEN. TEL +46 8 545 680 40, FAX +46 8 545 680 41

E-MAIL art@magasin3.com, www.magasin3.com

ÖPPETTIDER TOR 12–19, FRE–SÖN 12–17